

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Elegia Septima. Olitor annorum 75. novennali Herniâ subito liberatus.
Miraculum Approbatum Ab Illust[issi]mo Ac Rev[erendissi]mo
Archiepiscopo Mechliniensi. 28. Novembris 1664.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13399

InVnC qVI VVLgI VoCltas MiraCVLa nVgas:
 HæC qVoqVe nVnC nostro, si potes, aXe nega.
 noCte nega stELLas aLtræ fVLgere Coronæ:
 soLe nega rVtILas LVMen habere faCes.
 HVIC Ita sVbsCrIpsIt syLVæ VICe præVLIIs AVtor;
 AC propriâ IVnXIt Vera sigILLA ManV.
 HoC qVoqVe præonIâ IVraVIt In arte MagIster,
 seV TongrIs qVIsqVIs, seV GrVDIIsqVe fVIt.
 SIC noVa, XaVerI, MiraCVLa IVnge VetVstIs:
 Et pVLSa hâC totâ sIt proCVL Vrbe LVes.
 CVMqVe fVrens patrIæ CVnctas prope sæVIt In Vrbes,
 TV popVLo, & CLypeVs CIVIbVs esto tVIs.
 Vna qVoD effIgles VaLVIt, pLVs DeXtra VaLebIt:
 InqVe sVo LVCent CLarIVs. astra LøCo.
 At prIVs hâC noXas, LabesqVe eX Vrbe reVeLLe:
 HInC VenIt heI! tantI CaVsa CapVtqVe MaLI.
 SIC erIt hoC parIter MeChLIIna sospIte sospes:
 SIC erIt & CapItI bIna Corona tVo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
 subitò liberatus.

MIRACULUM APPROBatum AB ILLUSt.mo AC REV.mo
 ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

SEx ego VVLgaVI ChronICO MiraCVLa VersV,
 QVæ pIVs hâC feClIt faVtor In Vrbe pater.
 PLVra qVIDeM fVerant annaLIbVs apta VetVstIs,
 QVæ qVoqVe sVnt VIsIs Vera probata notIs.

At

I nunc, qui vulgi vocitas Miracula nugas:

Hæc quoque nunc nostro, si potes, axe nega.

Nocte nega stellas altæ fulgere Coronæ;

Sole nega rutilas lumen habere faces.

Huic ita subscripsit Sylvæ vice Præsulis Autor,

Ac propriâ junxit vera sigilla manu.

Hoc quoque Præoniâ juravit in arte magister,

Seu Tongris quisquis, seu Grudiisque fuit.

Sic nova, Xaveri; Miracula junge vetustis:

Et pulsa hæc totâ sit procul urbe lues.

Cumque furens Patriæ cunctas prope sævit in urbés;

Tu populo & clypeus civibus esto tuis.

Una quod effigies valuit, plus dextra valebit:

Inque suo lucent clarius astra loco.

At prius hæc noxas labesque ex urbe revelle:

Hinc venit heï! tanti causa caputque mali.

Sic erit hoc pariter Mechlinia sospite sospes:

Sic erit & capiti bina corona tuo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ

subitò liberatus.

MIRACULUM APPROBATUM AB ILL. MO AC REV. MO

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

SEX ego vulgavi chronico Miracula versu,
Quæ prius hæc fecit fautor in urbe Pater.

Plura quidem fuerant annalibus apta vetustis,

Quæ quoque sunt visis vera probata notis.

H

At

At VetVlt breVitas, hVIVs tltVLVsqVe LibeLLI: I
 neGLICVIt nVMerIs IstaneC arte LoqVIH
 TVnC LoqVar hæC breViter, paVCIs VbI sIngVLa strIngaM:
 NVnC graVe nos rVrsVs posCIt & Vrget opVs.
 DebVIt hoC ChthonICo LVsV, tabVLIsqVe referri;
 QVoD qVoqVe pLVs tltVLI, CVr referat Vr, habet.
 CaLX erIt hæC operIs: tV plgnVs ID eXCIpe, præVL:
 sI LVbet, hoC sano De sene VoLVe seneX
 QVippe qVIs eX aCtIs, ChronICIsVé reVoLVerIt VLLIs,
 QVæ MaLInatIsInt noVa faCta Viro?
 HIC oLItor nVnC rVrls opes, nVnC VrbIs aLebat;
 CVM Vlgor, aVt VltVs, par, qVoqVe CorpVs erat.
 Ibat, & agrestIs InDebat IsItarVa LLgone;
 Et pla Congestâ grana tegebat hVMocul
 TEMporIbVs satâ qVæqVe sVIs eXorta VIDEbat:
 InqVe sVos frVctVs IngenlosVs erat.
 Hos stIpVLIs brVMâ, VeLtaqVIs serVabat InæstV:
 Terrebat rapIDas trVXqVe pIlapVs aVes.
 HoC oLItore parens IgItVr poMona Vigebat:
 CresCebat saLIens hoC oLItore Ceres.
 Et VarII fLores, & Lætæ VItIbVs VVæ:
 Et VIrIDI qVIDqVID partVIt aVra sInV.
 BIs qVoqVe seX qVINos, & qVINqVe peregerat annos,
 HoC VbI fert DVrVM, qVærlt & artIs opVs.
 MVLta seD eVenIVnt; & qVæ bene fIXa pVtantVr,
 InstabILI parIter stantqVe, rVVntqVe rotâ.
 MagnaqVe CorporIbVs sVnt InfortVnla nostrIs:
 VIX ea progressV sVnt DIVtVrna sVo.
 IaM prope seX DenIs aLIos seX IVnXerat annos,
 RVptVs & eX hortI fortè Labore fVIt.

At vetuit brevitas, hujus titulusque libelli.

Nec licuit numeris ista nec arte loqui.

Tunc loquar hæc breviter, paucis ubi singula stringam.

Nunc grave nos rursus poscit & urget opus.

Debit hoc chronico lusu, tabulisque referri.

Quod quoque plus tituli, cur referatur, habet.

Calx erit hæc operis: tu pignus id excipe, Præsul.

Si lubet, hoc fano de fene volve fenex.

Quippe quis ex actis, Chronicisve revolverit ullis,

Quæ Malinati sint nova facta viro.

Hic olitor nunc ruris opes, nunc ubi alebat,

Cum vigor, aut virtus, par quoque corpus erat.

Ibat, & agresti fidebat is arva ligone,

Et pia congestâ grana tegebat humo.

Temporibus fata quæque suis exorta videbat.

Inque suos fructus ingeniosus erat.

Hos stipulis brumâ, vel aquis servabat in æstu.

Terrebat rapidas truxque Priapus aves.

Hoc olitorè parens igitur Pomona vigebat,

Crescebat saliens hoc olitorè Ceres.

Et varii flores, & lætæ vitibus uvæ,

Et Viridi quidquid parturit aura sinu.

Bis quoque sex quinos & quinque peregerat annos,

Hoc ubi fert durum, quærit & artis opus.

Multa sed eveniunt; & quæ bene fixa putantur,

Instabili pariter stantque ruuntque rotâ.

Magnaque corporibus sunt infortunia nostris:

Vix ea progressu sunt diuturna suo.

Jam prope sex denis alios sex junxerat annos;

Ruptus & ex horri fortè labore fuit.

VIscera ConVVLSâ VeLVt eX CoMpage fLVebant:
 Instar VeL pVerl VertICIs IngVen erat.
 HæC oCVLo ConIVX LVstrasse freqVentIVs, hæCqVe
 Visâ sVâ fertVr, signIfICasse ManV.
 HæC VVLgVs, CIVIsqVe probat, qVI serIa VoLVens
 obVIIVs hVIC Certo teMpore faCtVs erat.
 VIrbVs eXhaVstIs (Vt erat resVpInVs In herba)
 straVerat Is nVDâ Corpora fessVs hVMo.
 HInC neC CorpVs agno, neC erat ManVs apta LaborI:
 hortensIs posIta paLa lIgone IaCet.
 IVnCVs, & eXortæ CresCVnt pro frVctIbVs VLVæ;
 Et LoLIVM pratI qVILIBet hortVs habet.
 Flt Miser Interea, VarIasqVe effVnDIt In artes,
 qVas prIVs hIC parVIs qVæstIbVs aVXIt opes.
 Has & Vt eVaCVet; non est CVrabilE VVLnVs;
 VInCItVr InCLVsIs ars qVoqVe fessa MaLIs.
 BrVMa qVaterIt eXIt nIVIbVs LoCa CVncta soLVtIs
 (HæC noCet, & rVprIs aVra seVera VenIt)
 VIX patIenda ferô; sVperI, sVCCVrrItE, DIXIt:
 In CæLIs IVgl CVncta VaLetIs ope.
 sIn seCVs; ah VoLVCres VIta hæC VanesCat In aVras:
 MVnVs erIt qVaVIs VeL neCe posse frVI.
 HæC VIgIL, hæC pernoX, hæC perDIVs VsqVe VoVebat;
 ALtaqVe VoX ILLI pLena DoLorIs erat.
 NoX erat: eXCLaMat qVerVLIs sIngVLtIbVs, cheV!
 ECqVIs, ab hoC qVI nos Corpore soLVat, erIt?
 Flt strepItVs: sVrgVnt; VICInIa ConfLVIt ILLVC:
 AVXILiatrICes fert pla tVrba ManVs.

Viscera convulsâ velut ex compage fluebant:
 Instar vel pueri verticis inguen erat.
 Hoc oculo conjux lustrasse frequentius, hæcque
 Visa suâ fertur significasse manu.
 Hæc vulgus, civisque probat, qui serâ volvens
 Obvius huic certo tempore factus erat.
 Viribus exhaustis (ut erat resupinus in herba)
 Straverat is nudâ corpora fessus humo.
 Hinc nec corpus agro, nec erat manus apta labori:
 Hortensis posito pala ligone jacet.
 Juncus, & exortæ crescunt pro fructibus ulvæ:
 Et lolium prati quilibet hortus habet.
 Fit miser interea, variasque effundit in artes,
 Quas prius hic parvis quæstibus auxit opes.
 Has & ut evacuet, non est curabile vulnus:
 Vincitur inclusis ars quoque fessa malis.
 Bruma quater textit nivibus loca cuncta solutis
 (Hæc nocet, & ruptis aura severa venit)
 Vix patienda fero; Superi, succurrite, dixit:
 In cælis jugi cuncta valetis ope.
 Sin secus; ah! volucres vita hæc vanescat in auras:
 Munus erit quâvis vel nece posse frui.
 Hæc vigil, hæc pernox, hæc perdius usque vovebat:
 Altaque vox illi plena doloris erat.
 Nox erat: exclamat querulis singultibus, eheu!
 Ecquis, ab hoc qui nos corpore solvat, erit?
 Fit strepitus: surgunt; vicinia confluit illuc:
 Auxiliatrices fert pia turba manus.

neC VaCVas qVoqVe VIRgo preCes Lare IVncta propInqVo,
 neC LeVIbVs fVDIt Verba VehenDa notIs.
 XaVerI! Miserere VIRI VIX tanta ferentIs,
 GrataqVe pro VotIs Cras tibi, DIXIt, ero.
 DIXIt; & eXhaVstos pLaCIDVs sopor oCCVpat artVs,
 Et reqVies ægro CæLItVs aVCra VenIt.
 LVX orItVr: pVLsat VICInI LIMIna VIRgo,
 QVIqVe seneX habeat? sCILICet ILLa rogat.
 HVnC pLaCIDo VVLtV reqViesCere fILla DIXIt,
 EX qVo noX pLenâ Ceperat astra rotâ.
 TVnC qVoqVe, repLICVIt VIRgo hæC, fLens popLItes fLeXo
 pro patre, XaVerlo Vota preCesqVe DeDI.
 LIbero Me VotIs: VoLVCrIsqVe Clratlor eVrI
 CVrrIt eqVIs VotI soLVere VINCLa sVI.
 QVæ sIMVL Vt soLVIt; VIres CreVere, sVoqVe
 ILLa sVnt sVbtò CVncta reVersa LoCo.
 QVIN VbI fInIerat VotI soLennIa VIRgo
 (Vera LoqVar, VerI VIX habItVra fIDeM)
 EXILIt hIC stratIs pVLso proCVL VsqVe DoLore:
 neC CapIt eXIGVas sanVs oVansqVe Dapes.
 NVnC Veteres CVrVIs Versare LigonIbVs hortos,
 NVnC aMat hIC Vites eXCoLVisse sVas.
 AVt serIt, aVt VIRIDes trIbVLos eXtIrpAt, & Vrlt;
 AVt peragIt qVIDqVID fert oLItorIs opVs.
 HVIC neqVe trIstIs hYemS, neqVe nIX, neC aqVatICVs: AVster,
 QVæqVe soLent rVptIs pLVra noCere, noCent.
 ItqVe redItqVe VIas, VeL paVCIs ConfICIt horIs,
 QVoD neqVe VeL IVVenI ConfICeretVr Iter.
 ID BrVXeLLa aLIàs, aC pLena AntVerpla VIDIt:
 TVnCcqVe neC eXIGVo fasCe graVatVs erat.

Nec vacuas quoque virgo preces lare iuncta propinquo,

Nec levibus fudit verba vehenda Notis.

Xaveri! miserere viri vix tanta ferentis,

Grataque pro votis cras tibi, dixit, ero.

Dixit; & exhaustos placidus sopor occupat artus,

Et requies ægro cælitus aucta venit.

Lux oritur: pulsat vicini limina virgo;

Quique senex habeat? scilicet illa rogat.

Hunc placido vultu requiescere filia dixit,

Ex quo nox plenâ ceperat astra rotâ.

Tunc quoque, replicuit virgo hæc, flens poplite flexo

Pro patre Xaverio vota precesque dedi.

Libero me votis: volucrisque citatior Euri

Currit equis, voti solvere vincla sui.

Quæ simul ut solvit; vires crevere, suoque

Ilia sunt subito cuncta reversa loco.

Quin ubi finierat voti solennia virgo:

(Vera loquar, veri vix habitura fidem)

Exilit hic stratis pulso procul usque dolore:

Nec capit exiguas sanus ovanque dapes.

Nunc veteres curvis versare ligonibus hortos,

Nunc amat hic vites excoluisse suas.

Aut ferit, aut virides tribulos extirpat, & urit;

Aut peragit quidquid fert olitoris opus.

Huic neq; tristis hyems, neq; nix, nec aquaticus Auster,

Quæque solent ruptis plura nocere, nocent.

Itque, reditque vias; vel paucis conficit horis,

Quod neque vel juveni conficeretur iter.

Id Bruxella alias ac plena Antverpia vidit:

Tuncque nec exiguo fasce gravatus erat.

Quin

QVIn VbI fortè noVos hIC eXCVtIt arbore frVCtVs;
 saLVVs, & ILLæso Corpore LapsVs hVMi est.
 Ergo noVennaLIs rVptVræ VInCVLa soLVIt;
 HæC Ita XaVerII CVnGta LeVante ManV.
 SIC age LVX BeLgI (teLLVs tIbI serVIt & Æther)
 HæC qVoqVe rVptVræ VInCVLa soLVe Meæ.
 RVMpItVr heI! qVotles DIVInI regVLa IVrIs!
 Et qVotIes IVrIs VVLnera rVptor habet!
 QVIs fVror heV! nostro fastVsqVe eXtVberat orbe!
 VIta qVot & qVantIs DIffLVIt ægra MaLIs!
 HoC qVoqVe sIC anIMos, Vt Corpora, VVLnere CVres:
 HæC VItVtIs erIt LaVs prlor VsqVe tVæ.

Synopsis Beneficiorum

S. FRANCISCI XAVERII MECLINIENSIIUM THAVMATVrgI

EX APPROBATIONE ILLUST.mi ARCHIEPISCOPI,
 Aliorumque Ecclesiæ Præfulum, eorundemque Vicariorum
 Generalium.

ELEGIA PRIMA.

Gloria S. Xaverii ex febris depulsis.

HACtenVs hæC IVssVs popVLo MIraCVLa LVsI:
 Et tItVLo retVLI sIngVLa qVæqVe sVo.
 NVnC IVVat oCeanVM VoLVCrI sVperare CarInâ;
 Et noVa XaVerII tot bene faCta LoqVI:
 QVæ LICet eXhIbItIs non sVnt Ita epVbLICa BVLLIs;
 VIsa taMen IVnctIs sVnt qVoqVe Censa notIs.

Et